

TUUSULAN KAAVA-ALUEIDEN LIITO-ORAVASELVITYS 2009

Jouhisarantie, Gustavelund, Anttilanranta, Ridasjärventie, Halkivaha III

Sirkka-Liisa Helminen

Kirsi Jokinen

Ympäristötutkimus Yrjölä Oy 2009

Sisällysluettelo

1	TAVOITTEET JA MENETELMÄ.....	3
2	TULOKSET	3
3	SUOSITUKSET MAANKÄYTÖLLE	4
4	KIRJALLISUUS JA LÄHTEET	5

1 TAVOITTEET JA MENETELMÄ

Keväällä 2009 tutkittiin Tuusulan kunnan tilauksesta viiden kaava-alueen liito-oravat. Tutkimusalueet sijaitsivat Hyrylässä ja Jokelassa.

Tuusulan kaava-alueiden liito-oravaselvityksen maastokäynnit tehtiin keväällä 2009. Kevättalvi on parasta aikaa liito-oravan jätöksien löytämiseen, kun lumet ovat sulaneet ja kasvillisuus ei vielä ehdi peittää niitä (Hanski ym 2001, Sierla ym. 2004 ja Södermann 2003).

Maastokäynnit tehtiin 14 - 16.4.2009. Maastokäynnit suorittivat ympäristösuunnittelija (AMK) Sirkka-Liisa Helminen ja FM biologi Kirsi Jokinen Ympäristötutkimus Yrjölä Oy: stä. Tavoitteena oli kartoittaa liito-oravalle sopivat metsäalueet ja hahmottaa mahdollisten esiintymien välisiä viheryhteystarpeita. Raportti sisältää liito-oravakartoituksen tulokset, esiintymien kuvaukset ja suositukset maankäytön suunnitteluun.

2 TULOKSET

Jouhisarantie

Lähes koko 26 ha:n kokoinen tutkimusalue oli mäntyväältaista metsää. Pohjoisosassa oli tasaikäistä kuusikkoa, yhtään haapaa tai kolopuuta ei löytynyt. Vaunukallion pohjoispuolinen osa oli kokonaan taimikkoa. Alueelta ei löytynyt jälkiä liito-oravasta eikä alue ole liito-oravalle sopivaa biotooppia.

Gustavelund

Kolmen hehtaarin kokoinen tutkimusalue on suurilta osin harvaa taimikkoa. Joitain haapoja on alueella, mutta biotooppi ei ole liito-oravan elinympäristöksi sopiva. Liito-oravista ei tehty havaintoja.

Anttilanranta

Koko tutkimusalue on n. 8 ha:n kokoinen, josta metsää n. 2/3. Alueella on paljon männikköä ja taimikkoa. Metsän sisällä on myös muutama paksu haapa ja joitain suuria kuusia, yhtään kolopuuta ei löytynyt. Metsän reunamilla on nuoria haapoja. Metsäinen alue on melko pieni, eikä biotoopiltaan ole kovin sopiva liito-oravan esiintymispaikaksi. Liito-oravasta ei tehty havaintoja. Alueelta ei ole metsäisiä yhteyksiä suurempiin metsiin, joten liito-oravan levittäytyminen alueelle on epätodennäköistä.

Kuva 1. Alueen reunamilla oli nuoria lehtipuita ja haapoja. Kuva Anttilanrannan tutkimusalueesta.

Ridasjärventie

Tutkimusalue on kooltaan n. 31 ha. Alue on talousmetsää, enimmäkseen mäntyä ja nuorehkoa kuusikkoa. Osa alueesta on taimikkoa ja harvennushakattua. Yksittäisiä haapoja löytyi alueen pohjoisosassa. Alue ei ole liito-oravalle sopivaa eikä havaintoja liito-oravasta tehty.

Halkivaha III

Tutkimusalue on kooltaan n. 19 ha, ja se oli pääosin mäntyvaltaista sekametsää. Mäntyjen lisäksi alueella kasvoi nuorehkoja kuusia ja koivua. Pellon reunassa, alueen kaakkoisosassa, oli ryhmä haapoja ja isompia kuusia pienellä alueella. Pohjoisreunalla ja lounaisreunalla oli tasaikäistä kuusimetsää. Alueelta ei löytynyt isoja kuusia ja haapojakin vähän. Kolopuita ei löytynyt eikä merkkejä liito-oravasta.

3 SUOSITUKSET MAANKÄYTÖLLE

Liito-orava kuuluu EU:n luontodirektiivin liitteen IV(a) lajeihin, jonka mukaan niiden levähdys- ja lisääntymispaikkojen heikentäminen on kielletty. Koska alueelta ei löytynyt jälkiä liito-oravasta, ei tällä perusteella tarvita rajoituksia maankäytössä.

4 KIRJALLISUUS JA LÄHTEET

- Hanski, I., Henttonen, H, Liukko, U-M., Meriluoto, M. ja Mäkelä, A. 2001: Liito-oravan (*Pteromys volans*) biologia ja suojelu Suomessa. – Suomen ympäristö 459. Ympäristöministeriö.
- Sierla, L., Lammi, E., Mannila, J. & Nironen, M. 2004: Direktiivilajien huomioon ottaminen suunnittelussa. – Suomen Ympäristö 742. Ympäristöministeriö. 113 s.
- Söderman, T. 2003: Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi – kaavoituksessa, YVA-menettelyssä ja Natura-arvioinnissa. – Ympäristöopas 109. Suomen ympäristökeskus. 196 s.